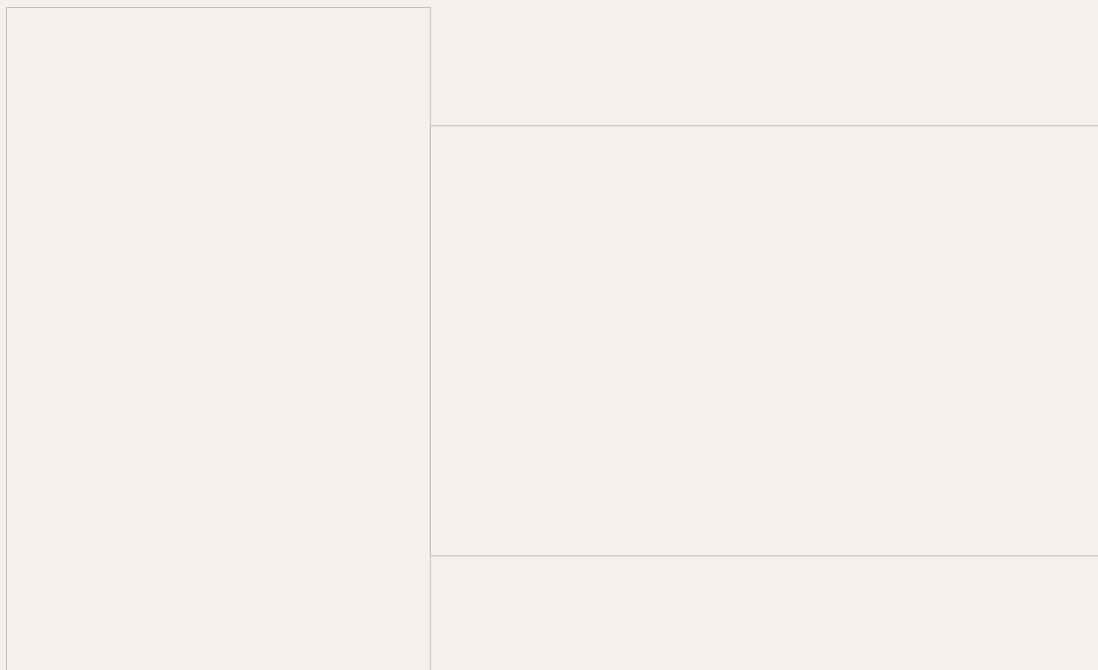

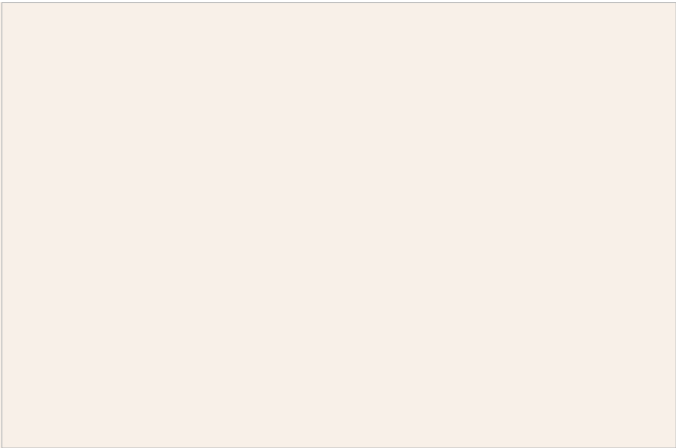
[Obsah čísla](#)

Svatební romance s rozhlednami

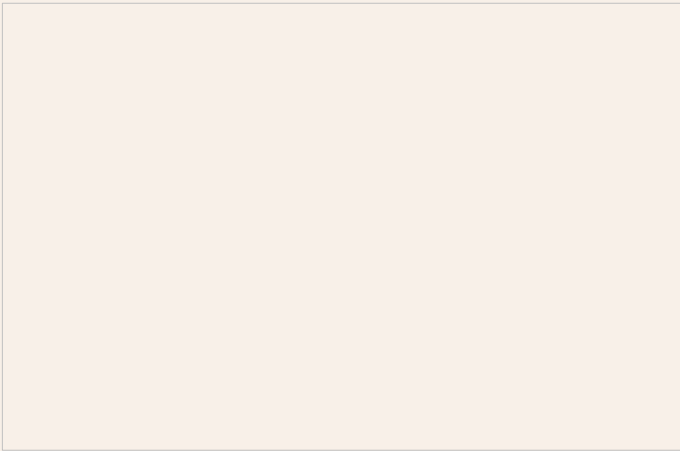
**Rozhlédni se, člověče,
než ti život mezi prsty uteče.
Opusť svoji rodnou pec
a vydej se s námi někam na kopec.
Všechny tvoje problémy,
strasti, žaly, migrény
ti vyřeší jen rozhledny!**

Hanku Fialovou z Kyjí jsem poznal při jednom z prvních pochodů kolem Prahy 14, kdy jsem nevěřil vlastním očím, neboť čtrnáctikilometrovou trať ušla o berlích a s úsměvem. Ten k ní neodmyslitelně patří navzdory zdravotním problémům, které jí osud nadělil. Další z pochodů absolvovala už bez berlí, a kdykoli jsme se náhodou v Praze 14 potkali nebo když se objevila v redakci, vždy měla výbornou náladu a doslova sršela optimismem. S Petrem Rokošem, za něhož se letos 6. června provdala, se seznámila v jedné pražské čajovně hlavně kvůli rozhlednám. Oba se o ně zajímají a Petr jí tehdy půjčil kazetu s nahrávkou televizního pořadu o rozhlednách, který uváděl Luděk Munzar. Z něho je i písnička Rozhlédni se, člověče, která přesně vystihuje podstatu fenoménu zvaného rozhledny. V Čechách je jich požehnaně a není proto nic divného, že se staly pro mnohé nejen výletním cílem, ale i motivací k životu v širších souvislostech.

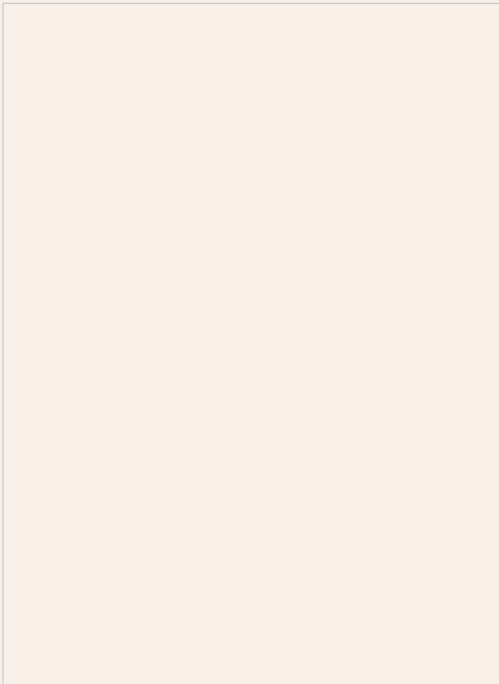

V prosinci loňského roku odjeli Petr s Hankou do Bretaně, kde prožili perfektních sedmnáct dní. "To nás sblížilo natolik, že jsme začali uvažovat o svatbě," vzpomínají. "Obřadní síň - to je nuda. Když svatba, tak na rozhledně!" říká Hanka. Chtěla jediné kamennou, železná, ta zreziví, dřevěná shoří. Třeba jako něčí láska. Chtěli se vzít na rozhledně Černá Studnice, kde se svatby konají, ale když to nevyšlo, vydali se na Bramberk u Jablonce nad Nisou s 91 schody a výškou 21 metrů. Jejich svatba tam byla vůbec první. Oddávající byla ze Smržovky, svědkyně až ze Šluknovského výběžku. Petrovi svědčil kamarád ze střední školy, s nímž si kdysi slibili, že pokud se někdy ožení, tak si půjdou za svědky. Pak si ale chlapácky řekli, že je to blbost - který mužský by se hmul do ženění!

Nevěsto, vy dostáváte za úkol hlídat teplo rodinného krbu, zněl závazek ze svatebního projevu. A jak jej novomanželka v realitě všedních dní plní? Stačí se podívat na Petra: "Hanka má na mě tak příznivý vliv, že ač jsem byl dosud rezignovaný pacient na vozíčku, s ní dokážu vylézt jen o francouzské holi na zříceninu nebo rozhlednu. Přenáší na mě svůj totální optimismus."

Realita je však taková, že do budoucna nemůžou vyloučit, že se jejich zdravotní stav zhorší. Tomu museli přizpůsobit i zařizování svého bytu, který dostali od Magistrátu v bezbariérovém domě na Černém Mostě, kam se nedávno nastěhovali. Je ve čtvrtém patře s balkonem, z něhož je výhled jak z rozhledny: "Obdivuju bouřku, když se žene," konstatuje Petr po boku své ženy. "Než jsem poznal Hanku, přišly mi ženský, že jsou takový makový, a pak jsem potkal takového anděla."

Nestává se často, aby žena slyšela v životě od svého partnera takováto krásná slova, jdoucí přímo od srdce. Jeden na druhého se mohou spolehnout, v dobrém i zlém. Manželé Rokošovi takový nádherný mladý pár, jakoby z jiného světa, kde nevládne cinkot peněz, ale něco daleko cennějšího.

Jaroslav Šmíd

svatební foto: Jakub Hněvkovský